

Sněženka farní

Zpravodaj farnosti Panny Marie Sněžné v Praze

Ročník XXIX.

Březen 2023

Draží čtenáři,

s překvapením a úžasem jsem na Karlově náměstí zahlédl kvetoucí zlatý déšť. Při pozorném pohledu jsou vidět už i kočičky a jiné rozkvetlé stromy a keře. Líbezný citrusový keř mne v šedi dne a mrholení probral ze zadumání. Jen se mi nějak nedaří propojit letošní únor s těmito okvětními lístky, zvláště teď, když přišla mrazivá rána. Ale pod chladnou zemí to už tepe a ptáci k tomu zpívají své jarní hymny. Měl by to být nový začátek, a to i pro nás.

Stále se něco sčítá i odčítá, hodnotí a posuzuje, ale to je nejspíš osudem pouze člověka. Je otázkou, zda vidíme, počítáme a soudíme správně. Bůh nám dává svého Ducha Svatého a ten, jako správný vítr, chce napnout naše plachty; jen je musíme roztáhnout!

Otevřít své nitro klíčem modlitby a touhy. Jinak je to vítr nepříjemný, zvláště, chceme-li plout jiným směrem. Bez Ducha Svatého by nás nejspíš pohltily kdejaké vlny těžkostí do beznaděje.

Premýšlím o naději a očekávání lepší budoucnosti. Lidé uprostřed války, vojáci a rodiny v nedobrovolném exilu čekající na zprávu o životě či neživotě milovaných, nevléčitelně nemocní, lidé odkázaní na pomoc druhých. Jaká je v tomto naděje? Ano, že se díky Božímu milosrdenství dostanou do nebe...

Avšak, je toho více! Možná i to, že utrpení a omezení, ba, lidsky viděno, i zmar života, Bůh využije nejen pro záchranu alespoň některých, ale i pro naději na lepší budoucnost světa. Že všechny ty oběti vyburcují lidstvo ke skutečně lidskému jednání. Když člověk uvidí a pochopí, kolik hrůzy už nadělal, najde lidstvo cestu ke svému pravému Stvořiteli. Pravda, dá to někdy fušku, ale Bůh je!

Zanedlouho bude zimní měsíc v úplňku, prožíváme postní období. Přeji vám dar těšení se! Těšit se je synonymem naděje. Nezbyvá, než se rozhlédnout a uvidět, že Ježíš je s námi. Možná nám dává o své přítomnosti vědět jinak, než očekáváme. Ale jak je to s tou plachtou na loďce našeho života? A pak nezapomeňme na vděčnost.

Potřebujeme se navzájem!

Požehnanou, radostnou dobu postní.

Váš Filip

BŘEZEN VE FARNOSTI

Aktuality sledujte, prosím, na nástěnce, v ohláškách, na webu a Fb.

Křížové cesty

Dětské křížové cesty, s texty citlivě uzpůsobenými dětskému chápání a prožívání, propojenými se situacemi z běžného dětského života, začaly o první neděli postní 26. února před dětskou mší svatou. Zveme všechny, a to nejen rodiny s dětmi, aby se k nám připojili **každou neděli do Velikonoc, okolo 9.45 hodin**, tedy po ranní mši svaté, v postranní Michalské kapli. 😊 Zároveň vás zveme na **páteční křížové cesty**, které probíhají **každý pátek do Velikonoc v hlavní lodi kostela od 17.30 hodin**. Pokud byste se na nich chtěli aktivně podílet (pomáhat s přípravou), запиšte se, prosím, do kalendáře v sakristii. Děkujeme.

Ke křížové cestě na Petříně se sejdem jako každý rok na Květnou neděli, 2. dubna v 15.00 u „Prvního zastavení“. Už teď připomínáme, že na Květnou neděli budou ranní mše svatá a dětská mše svatá spojeny v 9.30 hodin.

Začátek letního času – 26. března

Setkání Sekulárního františkánského řádu

se bude konat v **neděli 5. března**. Ve 14.00 hodin je možnost společné modlitby růžence. Mše svatá začíná ve 14.30 hodin v kapli sv. Michala. Hostem bude otec Dominik Valer OFM.

Nabídka úvodu do modlitby breviáře

Možná byste se rádi zúčastnili modlitby nešpor, kterou bratři mají v kapli po každé večerní mši svaté kromě neděle (a některých svátků), a nevíte, jak na to. Nabízím pomoc s instalací a nastavením mobilní aplikace Breviář, vysvětlení, jak se orientovat v tištěné knize, jak recitovat (zpívat) na jednom tónu, a kde najít noty na závěrečné latinské písně. Můžete se ozvat na email t.skalova@gmail.com.

Tereza Skálová

Ilustrace: Eva Řádková

OHLÉDNUTÍ

Odvoz svíček (Svíčky pro Ukrajinu)

Rodina Kusých z Moravy si od nás s vděčností odvezla velkou dodávkou vosk a parafín, které se během ledna s vaší pomocí a s pomocí lidí z dalších několika farností (Kostel Nejsv. Salvátora – klub přátel, Fortna, Farnost Čakovice, Farnost Spořilov a dalších) podařilo sesbírat pro potřebné na Ukrajině. Pravděpodobně z nich budou vyrobeny především zákopové svíčky pro vojáky. Není jisté, kolik materiálu se nakonec nashromáždilo, jisté ale je, že ho bylo tolik, že se prý „bohatě vyplatilo si pro něj z Moravy dojet“. Děkujeme všem, kdo se do akce s námi pustili, a předáváme vzkaz od našeho kostelníka Míši: máte-li další vosk a parafín, můžete ho k nám do bedýnky nosit i nadále. Dodáváme ho totiž průběžně do chráněných dílen.

Setkání farností s arcibiskupem

Zástupci naší farní rady spolu s o. Filipem a o. Bonaventurou se v klášteře premonstrátů na Strahově zúčastnili setkání farností 1. pražského vikariátu s novým arcibiskupem Mons. Janem Graubnerem. Na tomto přátelském setkání se každá farnost představila, a seznámila obecenstvo se svou činností. Napřesrok bychom se měli setkat znovu, a informovat se navzájem o tom, co kterou farnost za uplynulé období potěšilo, co se komu povedlo. Díky za každé takové inspirativní setkání! 🙌

48 hodin františkánem (1.)

Pokoj a dobro. Pro mě osobně nebyla akce 48hodin františkánem zdaleka první blížká zkušenost s dotknutím se františkánské spirituality. Na stejné akci jsem byl již před rokem a od té doby jsem se jako by nakazil (v nejlepší smyslu slova) něčím, co mohu pojmenovat žitá víra. S ní se totiž skrze bratry a i školské sestry františkánky mohu setkávat a postupně se jí též nechat prosakovat. Je nádherné tvořit společenství, kde jsme měli s bratry stejný cíl – trávit čas v bezprostřední blízkosti našeho mistra a pána, krále Ježíše Krista a dovolit mu dotýkat se našich srdcí a cítit tak vanutí Ducha Svatého, díky němuž můžeme dále rozpoznávat, kde si nás náš Pán přeje mít a jakým způsobem nás volá k jeho oslavě, jejímž prostřednictvím smíme dále přispívat. Byl to nádherný čas s modlitbou, s poutí přírodou a plný inspirace pro další konání na mé cestě křesťanského mužského života. Díky Tobě Pane!

Šimon Daniel Obdržálek

48 hodin františkánem (2.)

Ahoj chlapi!

Trochu opožděně ale přece, všem vám děkuji za společenství a sdílení, rád jsem vás poznal a jsem vděčný že jsem se mohl zúčastnit.

Pár rádků pro vás mám. Nevím jestli je to k publikaci, ale aspoň pro vás ať si zážitky zase připomenete se mnou.

Přes všechny ostatní hezké věci co jsme zažili, a bylo jich hodně: přednášky, diskuse, osobní rozhovory, pouť na Vranov, dobré jídlo..., musím vyzdvihnout jak mocně na mě působil sám Bůh, když jsem se na 48 hodin „stal františkánem.“

Za prvé, Kristus přítomný v Eucharistii, který nás provázel od začátku do konce: Zahájení setkání mši svatou v pátek, sobotní soukromá mše v klášteře a zakončení po nedělní mši, mezitím několikrát možnost svátostné adorace a tiché i chórové modlitby v kapli před svatostánkem. Byli jsme neustále v Jeho skutečné přítomnosti, která byla tak všudypřítomná jako vzduch, který jsem dýchal.

Za druhé, Kristus přítomný v bratrském společenství (Mt 18,20) – a nás se sešlo devět? A k tomu podobné množství bratří františkánů.

Každý z nás hledá Pána a nachází Pána (Mt 7,7–8). Každý z nás jde ke Kristu sice jinou cestou, navenek se zdají tolik odlišné, ale právě v tomto společenství jsem cítil, že všichni jsme lidi, všichni chlapi a všechny nás žene vlastně stejná touha a stejná láska bez ohledu na to jestli je někdo řeholník nebo ne, protože i Pán je jen jeden a jedna víra v něj (Ef 4,2–7) a tento prožitek mě vám všem a skrz to i Pánu přiblížil.

Otázky, které jsem Pánu předkládal jsem si odnesl zodpovězené (Mt 6,25–34) a víru posilněnou do dalšího boje.

V Kristu

Luděk

Svěcení bratra Bernarda

Dne 19. února byl v našem kostele vysvěcen na kněze br. Bernard Ondřej Mléčka. Na nedělní odpolední mši přišli nejen místní, ale sjeli se bratři a věřící z různých končin republiky, zejména z Liberce, kde Bernard aktuálně působí, a z Moravy, kde bydlí Bernardovi příbuzní. Liturgie měla milý spád a navzdory tomu, že šlo o tak mimořádnou událost, nikdo necítil těžkou vážností a vážnou těžkost, která se obvykle s obdobnými ceremoniemi spojuje, k čemuž rozhodně svým veselým projevem přispěl i sám světitel Jan Baxant, biskup litoměřický. Pro atmosféru však určující bylo to, že sám Bernard prožíval tyto vrcholné momenty svého života pokojně a vděčně.

Lidé z kostela se pak přesunuli do refektáře, kde to šumělo jak v úle. Jídla bylo hojně a požehnaně (Pán Bůh zaplat' pomocníkům v kuchyni) a v ambitu kláštera uděloval br. Bernard novokněžská požehnání. Tak Bohu díky za nového svěceného služebníka a Bernardovi přejeme mnoho požehnutí, vytrvalosti a duchovních darů pro tento svatý úkol.

Boni

Setkání františkánské rodiny na Velehradě

V těchto letech se pohybujeme 800 let od důležitých událostí v životě sv. Františka. V letošním roce 2023 si připomínáme 800 let od doby, kdy svatý František vytvořil v Grecciu živý Betlém, z čehož se rozvinula lidová tradice vánočních Betlémů.

V souvislosti s tímto výročím jsme se sešli na Velehradě, 19.–24. 2. 2023, my, celá františkánská rodina: Sekulární františkánský řád a zástupci františkánských řeholních řádů v ČR. Setkání mělo téma Vtělení. Vyslechli jsme řadu inspirativních přednášek, jak žít tajemství Vtělení z pohledu našeho života s Kristem, života ve světě, života ve společenství, ve vztazích s našimi bratry a sestrami. Vrcholem byla úterní slavnostní mše svatá ve velehradské bazilice, kterou sloužil apoštolský nuncius Jude Thaddeus Okolo. Navštívili jsme také dřevěné jesličky v životní velikosti, které vznikly na Sv. Antonínku za finančního přispění Sekulárního františkánského řádu.

Byl to maximálně využitý týden, při kterém jsme šli z akce do akce a z modlitby do modlitby a rozhodně jsme se nenudili. Je moje zkušenost, že na těchto celostátních setkáních je velmi příjemná atmosféra, je cítit duch svatého Františka, v prostotě a bez povyšování jsou si všichni blízcí.

Tereza Skálová

BL. ODORIK Z PORDENONE U PMS (2.)

Čech „Apoštolem Číňanů“?

V prvním dílu tohoto malého cyklu jsme stručně připomněli posledních zhruba 20 let, v nichž se Božím řízením a lidskými či odbornými kontakty zrodilo a upevnilo novodobé pojitko mezi postavou bl. Odorika z Pordenone (†1331) a našim kostelem a klášteřem Panny Marie Sněžné. Vypadalo to, jakoby si v této době tam shůry bl. Odorik nějak toto místo a nás vybral. Snad je to pobídka, abychom si ho víc všímali právě my Češi. Proto i název dnešního dílu je takový, jaký je.

V tom měli v roce 1962 vydavatelé knihy „*Já bratr Oldřich, Čech z Furlánska*“ šťastný nápad k pojmenování tohoto překladu, zvláště když vyšel v typicky socialisticky velkém nákladu. Kdyby titul zněl věrněji k Odorikově textu, tedy „*Popis východních krajů světa*“ nebo nějak podobně, kniha by časem snadno zapadla. Na druhou stranu je jistou nevýhodou právě pokus o počestění jména Odorik, protože mnozí starší lidé kdysi knihu četli, ale dnes si ji automaticky s Odorikem nepropojí.

Knihy tedy zdůrazňuje Odorikovo češství, i když faktem je, že pouze jediný z dochovaných rukopisů ho označuje za „Odorika Českého“ (*Odoricus Boemus*). Jistě jeho češství tedy tvrdit nelze. Ale ta poslední léta nám ukázala i to, že italská badatelé, s nimiž jsme se poznali, fandili a fandí této možnosti, a to není samozřejmost. Titul „Apoštol Číňanů“ také není samozřejmý. Když u nás v klášteři asi před patnácti lety pobývala pár dnů skupina bohoslovců oficiální čínské církve, z hovoru s nimi vyznělo, že ani neví, že před jezuitskou misíí v Číně v 16. století s její nejvýznamnější postavou, Mattem Riccim,

plodně působily v Číně ve středověku čínorodé františkánské a dominikánské misie. Ty navštívil Odorik během svého dalekého putování a jistě měl být po návratu spojovacím článkem, který měl povzbudit nové misionáře k cestě na Východ. Nástup nové vládnoucí dynastie, která křesťanství nepřála, však středověké křesťanství v Číně smetl.

Každopádně v římskokatolické církvi se časem Odorikovi dostalo tohoto titulu „Apoštol Číňanů“. Když pak byl v závěru druhého tisíciletí v Pordenone plánován farní kostel bl. Odorikovi zasvěcený, a pověřen návrhem byl známý švýcarský architekt Mario Botta, dostal celý areál jedinečnou formu a nádech. Už zvenčí znak člověka upoutá převyšující komolý kužel kupole, který vystupuje nad nízký profil ostatní budovy. Tím více je působivý prostor s kuželem uvnitř, kde přirozené světlo vyzářuje z vrcholového okna, jež ho zavírá. Být v tomto prostoru na mě osobně velmi zapůsobilo, byl to pocit, který nemá srovnání jinde. Architekt se nechal inspirovat formou stanu, mongolské jurty, jakou Odorik při svých cestách na Východě jistě potkával. Kostel začal být k bohoslužbě užíván v roce 1991, i když oficiálně vysvěcen byl až roku 1998.

Br. Regalát (pokračování příště)

K ZAMYŠLENÍ

Martyrium, naděje a Láska, tři slova, jejichž obsah je dostatečným podnětem k meditaci. Dovolujeme si přesto uvést krácené citace ze tří textů, k těmto slovům se vztahující. První je z homilie mons. Jana Graubnera, druhý je ukázka z dětské křížové cesty od Magdaleny Komárkové a třetí inspirací je výňatek z křížové cesty nejen za Ukrajinu.

Z homilie arcibiskupa Jana Graubnera, pronesené 15. února při mši sv., sloužené o svátku Čtrnácti pražských mučedníků (výběr a krácení redakce).

Slavíme mučedníky, kteří neusilovali o mučednickou smrt, ale v nebezpečné době se dostali do situace, kdy bylo třeba za věrnost Kristu platit životem. Takovou situaci si svobodně nevybrali, ale žili své povolání věrně i v těžkých podmínkách a před nepřijemnostmi a riziky neutíkali. V převážně protestantské Praze sloužili katolíkům. Byli ze šesti národností, kromě kněží a studentů i bratr kuchař, krejčí či zahradník. Jedno měli společné: vydali svědectví Kristu svou krví a svým příkladem nám zanechali silné poselství, že následovník Krista se nesmí bát kritiky, odsuzování, nenávisti či potupy, nebo dokonce vyloučení ze společnosti kvůli Kristu.

Někteří křesťané se dnes bojí mluvit o náročnosti kříže, aby někoho neodradili. Ba dokonce jsou ochotni vyškrtnout některá přikázání, aby získali nové členy, nebo neztratili slabé. Ježíš takový populismus neuznává. Všimněte si té vysoké laťky: Milujte své nepřátele, prokazujte dobro těm, kdo vás nenávidí... Jak to ale může dokázat slabý člověk? Je to vůbec v lidských silách? Není. Ježíš nás dobře zná a nechce po nás nic nemožného. Všimněte si, on nás učí v každodenním životě počítat s Bohem. V každé chvíli nám opakovaně nabízí svou pomoc, ba víc než pomoc. Je ochoten sám v nás působit. Bible přeci u sv. Jana říká: Bůh je láska. Když se otevřeme Bohu a dáme mu v sobě dost místa, je ochoten milovat v nás. Neříkejme, že jsme bezvýznamní, že nemáme na nic vliv. Neschovávejme se za mocné. To je zbabělá výmluva. Jsme povolání ke spolupráci na uzdravení světa. Každý ve svém okolí, ve své rodině.

Svatí mučedníci pražští, kteří jste přišli do tohoto města z různých stran, abyste pracovali na jeho posvěcení, přimlouvejte se za Prahu, přimlouvejte se za nás, abychom dokázali splnit to, co od nás Pán očekává.

Z dětské Křížové cesty, vytvořené autorkou Magdalenou Komárkovou pro modlitbu dětí z farnosti PMS.

Pane Ježíši, chceme si teď připomenout Tvoji poslední cestu, kterou jsi šel s křížem na zádech a která byla hodně náročná.

Chceme přemýšlet o tom, co jsi pro nás udělal, že jsi obětoval svůj život místo nás, z lásky, abychom nebyli nikdy sami.

Pilát odsoudil Ježíše na smrt

Pane Ježíši, po celý život jsi lidem pomáhal a byl k nim hodný.

A teď Tě odsoudili. Nespravedlivě. Ty teda taky znáš ten pocit, když tě někdo pomlouvá nebo obviní z něčeho, co jsi neudělal.

I nám se to někdy stane, že někoho odsoudíme, aniž bychom se ho pokusili pochopit a jsme nespravedliví.

Pane Ježíši, dej vám víc lásky, pochopení a trpělivosti s našimi kamarády.

Ježíš potkává svou maminku

Ježíš šel dál. Skoro všichni ho opustili. Kolem cesty stálo plno lidí, ale neviděl žádnou známou tvář. Nikdo neměl odvahu se k němu přihlásit, aby se mu také neposmívali nebo snad aby ho nakonec také nezbičovali!

Ale najednou zahlédl tvař svojí maminky. Ta ho neopustila i když všichni říkají, že Ježíš je zločinec. Marie s Ježíšem chvílku hovoří a Ježíš ví: Maminka mě neopustila. Ona mě má ráda!

My si se svými rodiči někdy nerozumíme. Někdy se pohádáme. Někdy jsme na sebe vážně naštvaní. Ale hluboko v srdci víme, že nás mají moc rádi! Moc Ti děkujeme za naše rodiče a jejich lásku. Pomáhej nám, ať jim umíme ukázat, jak je taky máme rádi!

Ježíš pod křížem upadl podruhé

Ježíš šel pomalu městem dál. Vtom do něho kdosi strčil. Ježíš pustil kříž a upadl. Podruhé. Lidé se mu znovu smáli. Nebyl nešika. Jen už neměl dost sil.

Pane Ježíši, prožijeme v životě něco hezkého, něco se nám podaří, máme ze sebe dobrý pocit a najednou... bum! Upadneme. Uděláme něco špatně. Máme pocit, že se nám nic nedaří!

Pane Ježíši, pomáhej nám, ať se nenecháme odradit neúspěchem, když se nám něco nepovede. Ať neztrácíme odvahu a hlavně vytrvalost. Jako Ty.

Ježíš upadl potřetí

Když byl Ježíš už skoro u cíle, na popravišti, upadl potřetí. Celé tělo měl rozedrané. Vojáci mysleli, že už nevstane. Ale Ježíš se postavil a šel dál.

Pane Ježíši, i my jsme někdy na konci svých sil. Chce se nám křičet: „Už toho mám dost! Už mě nechte být. Jsem tak unavený! Už nechci být ten hodnej kluk nebo hodná holka!“

Dej, ať si v těchto chvílích vzpomeneme na Tvoji cestu. A že Ty jsi upadl třikrát a vždycky vstal.

Pane Ježíši, pomáhej nám, ať i my vytrváme na dobré cestě, i když už se nám zrovna nebude chtít...

Ježíše přibíjejí na kříž

Vojáci přibíjejí Ježíše na kříž velkými hřebíky. Rány kladiva se rozléhají po celém okolí. Potom kříž postaví a Ježíš pomalu umírá. Pak se mu posmívají a říkají: Všem jsi pomáhal a sám si nepomůžeš? Uděláš pro sebe něco? Slez z toho kříže, když jsi tak mocný! Vedle Ježíše jsou dva zločinci. A jeden říká: My si tenhle trest zasloužíme, dělali jsme špatné věci, ale Ty, Ježíši jsi neudělal vůbec NIC špatného.

Pane Ježíši, Ty víš, jaké to je, když Tě někdo ponižuje.

Děkujeme Ti, že víme, že Ty jsi pořád s námi. A že s Tebou můžeme v duchu promluvit, postěžovat si nebo poprosit o pomoc. Pomáhej nám, abychom se my nikomu hloupě neposmívali.

Ježíš na kříži umírá

Pane Ježíši, Ty jsi na kříži trpěl 3 hodiny. Zůstal s Tebou jen Tvůj kamarád Jan a Tvoje maminka. Byli tam s Tebou, stáli vedle kříže až do úplného konce, abys nebyl sám. Všude okolo byl velký smutek i slunce přestalo svítit a země se zatřásla, když jsi umřel.

Prosíme Tě, Pane, nauč nás být dobrými a věrnými kamarády!

Díky tomu, že jsi zemřel, tak my máme šanci se dostat do nebe! Bez Tvojí smrti by to nešlo!

Moc Ti děkujeme, že jsi pro nás udělal takovouhle velkou věc!

Pomáhej nám, Pane, na naší cestě za Tebou, abych byl Tvým přítelem a abychom se spolu potkali v nebi.

Úryvek z knihy křížová cesta nejen za Ukrajinu (v originále Křížová cesta za Ukrajinu, autor P. Mychajlo Ivanjak, redemptorista). Vydalo nakladatelství Paulínky, 2023.

Černihiv, 9. března L. P. 2022 (14. den války rozpoutané proti Ukrajině)
Ten večer byl náročný a my jsme se připravovali na další nálety... Schoulii jsem se u stěny, čekal na ty pekelné zvuky a ony se přibližovaly. Měl jsem pocit, že letadlo už musí být přímo nad mou hlavou.

Modlitba... Ano, to je to, co nám dává sílu žít. V zatemnělé místnosti jsem začal na displeji telefonu vyřukávat slova. Ta slova vycházela z hloubi mého srdce. Moje modlitba za zvuků a výbuchů války byla křížová cesta.

Čas se vmžiku zastavil. Cesta s Ježíšem mi dodávala sebedůvěru a sílu. V modlitbě jsem viděl samotného Krista, jak kráčí a nese kříž, těžký kříž strašlivých lidských válek. Ježíš nám pomůže! Ježíš nese kříž války na Ukrajině spolu s námi!

Na této křížové cestě se mnou náhle byli všichni, které tato hrozná válka zasáhla.

Tato válka jednou skončí! Její příšerné zvuky utichnou.

Stejně jako i my po nárcích křížové cesty opět uslyšíme radostný hláhol vítězného hymnu Vzkříšení!

Pane Ježíši Kriste, ty jsi na kříž přibil všechen náš hřích. Prosíme tě, odvrát lidstvo od válek a daruj nám svůj svatý pokoj. Amen.

Můj Ježíši, řeky a moře slz se dnes vylily z břehů a zaplavily celou naši zemi. Pláč trpících je tak hrozný, že ho slyší celý svět, že burcuje svědomí každého, kdo ještě nezatvrdil své srdce jako kdysi Kain. Oči nám od slz a nevyspání zapadly hluboko do důlků, a přitom konec je stále v nedohlednu. Co bude dál? Vždyť můj dům je zničený, můj život úplně rozvrácený. Půjde ho ještě vůbec obnovit, najdu k tomu cestu a sílu? Shledám se ještě se svými blízkými? Budu se ještě někdy moci vrátit domů?

Můj Pane, ty sám setři naše slzy nad životními ztrátami, které už nejdou vzít zpátky. Nasměřuj naše další kroky k tomu, co má smysl, a daruj nám odvahu vždy znovu začínat! Amen.

Můj Ježíši, láska se nemůže nečinně dívat na takové ponížení. Láska se sklání nad každým trpícím, svým dotekem hojí rány.

Pane, doznávám, že my nedovedeme milovat jako ty. V uplynulých dnech a měsících války zaznělo už z našich úst mnoho strašných kleteb. Je tak těžké najít patřičné výrazy! Mluvili jsme jazykem okupantů, plivali a chrlili kolem

sebe zlá slova. Tváří v tvář tak nelidskému utrpení se z nás stali pomstyčtivci a nevíme, jak s tím dál žít.

Pane Ježíši Kriste, ty jsi veškerou zlobu světa vzal na sebe! Objal jsi kříž, a tak vzal na sebe naši mučivou bolest i slova nenávisti, jež plodí.

Můj Ježíši, znovu ti vydávám všechnu nenávist a pomstyčtivost, které se o mě pokoušejí. Prosím, přibij je na svůj kříž, ať v mém srdci zvítězí tvá Láska, která je silnější než smrt! Amen.

Ukřižovaný Ježíši, smiluj se nad námi!

Za možnost vybrat tuto ukázkou děkuje redakce Sněženky nakladatelství Paulínky a sr. Andree FSP.

FRANTIŠKÁNSKÝ KLÁŠTER HÁJEK

Přijďte nám pomoci při jeho obnově!

BRIGÁDY V HÁJKU 2023
V SOBOTU OD 9:00 HODIN

ŘEZÁNÍ A ŠTÍPÁNÍ DŘEVA

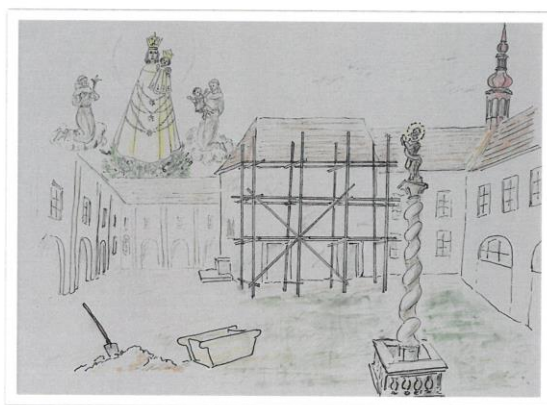
1. DUBNA 2023

SÁZENÍ STROMKŮ, ŘEZÁNÍ A ŠTÍPÁNÍ DŘEVA

22. DUBNA 2023

ÚKLID A PŘÍPRAVA PŘED POUTNÍ SEZÓNOU

29. DUBNA 2023

Chcete-li dostávat hájecká upozornění, navštivte webové stránky
a přihlaste se v kontaktech do emailové skupiny Hájek.

ŘÁD MENŠÍCH BRATŘÍ FRANTIŠKÁNŮ

Jungmannovo nám. 18; 110 00 Praha 1, tel.: klášter - 224 490 350, tel.: fara - 222 246 243; mail: praha@ofm.cz; www.ofm.cz

FRANTIŠKÁNSKÝ KLÁŠTER V HÁJKU

Červený Újezd, Praha – Západ, pošta Unhošť 273 51

REKTOR kláštera v HÁJKU: P. Filip Jan Rathouský OFM, mob.:723 189 871; pms@efara.cz

Správoce Hájeku tel.:603 822 060

Pravidelné bohoslužby v kostele Panny Marie Sněžné

všední dny: 8.00, 18.00 (po mši sv. večerní nešpory)
neděle: 9.00, 10.15 (pro rodiny s dětmi), 11.30, 18.00
denně: 17.30 modlitba růžence
čtvrtek: 19.00–20.00 tichá adorace v kapli sv. Michala
Pobožnost u hrobu 14 mučedníků bude ve středu 15. 3. v 19.00 hodin.

Fara: Jungmannovo náměstí 18, Praha 1, pms@efara.cz, tel.: 222 246 243

Farář: P. Filip Jan Rathouský OFM

Farní vikář: P. Bonaventura Ondřej Čapek OFM

Hodiny pro veřejnost: Po, Út, St (pouze po předchozí domluvě s farářem);
Čt 14–16.00; Pá 9–11.30.

Aktuální informace najdete na internetu: www.pms.ofm.cz

Za aktuální reportáže a přípravu snímků redakce děkuje Zuzaně Rebcové a za snímky samotné všem jejich autorům.

Redakce Sněžanky: A. a Z. Bohdaneckých, Ž. Ludviková, tel: 604 238 059, bohdik@gmail.com

Uzávěrka příštího čísla je 20. 3. 2022. Tisk: Rychlotisk, Jungmannova 3, Praha 1

Náklady na vytištění jednoho čísla farního zpravodaje jsou 12 Kč. Neprodejně.

Dobrovolné příspěvky vhažujte do pokladničky v kostele.